

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3243/2025-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Jagode Crnokrak, sutkinje izjaviteljice i Mladena Šimundića, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Stečajne mase iza QUOVIS MODO d.o.o. u stečaju, OIB: 92646333129, Dubrovačka 51, Split, kojeg zastupa punomoćnik Marko Udiljak, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo unutarnjih poslova, OIB: 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja i tuženika protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-4/2025-44 od 24. lipnja 2025., u sjednici vijeća održanoj 10. rujna 2025.

p r e s u d i o j e

Odbijaju se kao neosnovane tužiteljeva i tuženikova žalba te se potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-4/2025-44 od 24. lipnja 2025.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-4/2025-44 od 24. lipnja 2025. u točki I. izreke naloženo je tuženiku platiti tužitelju iznos od 37.087,53 eur sa zateznim kamatama od 30. studenog 2015. do isplate. Točkom II. izreke odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa od 5.322,98 eur sa zateznim kamatama. Točkom III. izreke tuženiku je naloženo naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 10.950,48 eur sa zateznim kamatama od 24. lipnja 2025. do isplate a točkom IV. izreke sud je odbio tužiteljev zahtjev za naknadu troškova u iznosu od 5.449,52 eur.

2. Sud u obrazloženju prvostupanjske presude navodi da je predmet spora isplata naknade za izvedene radove ugradnje aluminijske bravarije i limarske radove u izgradnji građevina Postaje granične policije i Tranzitnog centra za prihvrat stranaca Trilj, u kojoj je tuženik naručitelj radova, dok je tužitelj u izvođenju sudjelovao kao podizvođač. Tužitelj temeljem ugovora o cesiji s izvođačem Tolo trade d.o.o. prema tuženiku postavlja zahtjev za isplatu naknade u iznosu od 319.543,00 kn. Tuženikov prigovor da nisu izvedeni radovi u vrijednosti utuženog iznosa sud je ocijenio djelomično osnovanim, jer je utvrđeno da iz ovjerene IV. privremene situacije kao i drugih dokaza u spisu proizlazi da je vrijednost izvedenih radova za koje tužitelju nije plaćena naknada iznosi 279.436,00 kn. S obzirom na to da je nespornom ocijenio činjenicu da je tuženik o cesijama bio obaviješten, sud pozivom na odredbu članka

80. i 81. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08; dalje: ZOO) navodi da se tuženik ne može osloboditi obveze plaćanja samim time što je ugovore o cesiji stornirao i neovjerene vratio cesionaru. Iz istog razloga sud smatra da nisu od utjecaja navodi tuženika kako je naknadu za radove isplatio glavnom izvođaču. Budući da je tužitelj povukao prijavu tražbine podnesenu u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Tolo trade d.o.o., sud je ocijenio neosnovanim navode tuženika da tužitelj pokušava naplatiti dvaput istu tražbinu. Tužiteljev zahtjev sud je odbio kao neosnovan u dijelu u kojem on prelazi iznos naknade iz ovjerene privremene situacije, budući da tužitelj nije dokazao da su radovi na koje se taj iznos odnosi izvedeni. Kao neosnovan sud je otklonio prigovor sudske nenadležnosti zbog arbitražnog sporazuma iz ugovora sklopljenog između tuženika glavnog izvoditelja radova. O troškovima postupka odlučeno je primjenom odredbe članka 154. stavka 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP).

3. Protiv presude, i to točke I. i III. izreke, žalbu je podnio tuženik zbog žalbenih razloga pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava. Bitnu povredu postupovnih odredbi nalazi u propustu suda da u obrazloženju navede razloge o odlučnim činjenicama jer smatra da sud nije utvrdio koji radovi su izvedeni, jesu li izvedeni s nedostacima niti je utvrdio jesu li ugovori o cesiji valjani. Smatra da je pogrešno primijenjena odredba članaka 81. Zakona o obveznim odnosima, jer je kod ugovora o cesiji izostala usklađenost i suglasnost između cedenta i cesionara, zbog čega tuženik ne može biti obavezan postupiti po tim ugovorima i zbog čega ih je vratio društvu Tolo trade d.o.o. Smatra da zbog nesporazuma ti ugovori nisu ni nastali. Navodi da sud pogrešno utvrdio da je tužitelj izveo sve radove prema IV. privremenoj situaciji i dodaje da su radovi izvršeni s nedostacima što proizlazi iz IV privremene situacije, e-mail prepiske priložene spisu a o čemu su iskazivali i svjedoci. Ističe da tužitelj nije od zatraženog iznosa odbio iznos od 215.371,10 kn koji mu je tuženik platio, a smatra da je trebao od utuženog iznosa odbiti i 109.695,10 kn koji je ugovorom o cesiji ustupio glavnom izvođaču Cestar d.o.o. te ukazuje na to da je još jednom iznos III. privremene situacije prijavio u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Tolo trade d.o.o. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

4. Protiv presude, i to točke II. i IV. izreke, žalbu je podnio tužitelj zbog žalbenih razloga bitne povrede odredbi parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Smatra da je u okolnostima kad se naručitelj i izvođač ne slažu oko vrijednosti izvedenih radova, a tu činjenicu nije moguće utvrditi građevinskim vještačenjem, jedino relevantna izjava nadzornog inženjera. Kako je nadzorni inženjer, saslušan kao svjedok, izjavio i u dopisu naziva „Kronologija izvođenja i naplate radova podizvoditelja Quovis modo d.o.o.“ naveo da je tuženik izveo radove u vrijednosti od 1.140.747,64 kn, što je utvrdio i sudski vještak Remi Vuković, tužitelj smatra da je dokazao da je izveo radove za koje mu pripada naknada i u iznosu od 5.322,09 eur za koji je njegov zahtjev odbijen kao neosnovan. Predlaže odluku preinačiti, podredno, ukinuti ju i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Traži naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 1.750,00 eur.

5. Odgovori na žalbe nisu podneseni.

6. Pobijana presuda ispitana je na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

7. Predmet spora je zahtjev za isplatu iznosa od 319.543,00 kn sa zateznim kamatama, za koji tužitelj tvrdi da odgovara iznosu ustupljene mu tražbine društva Tolo trade d.o.o. prema tuženiku.

8. Sud navodi da među strankama nije bilo sporno kako je tuženik, kao investitor, 24. travnja 2014. sklopio sa zajednicom ponuditelja Cestar d.o.o. i Tolo trade d.o.o., Ugovor o izvođenju radova za izgradnju građevina Postaje granične policije i Tranzitnog centra za prihvat stranaca Trilj. Nije sporno da je tužitelj temeljem ugovora s društvom Tolo trade d.o.o. izvodio radove aluminijske bravarije i limarske radove.

9. Prvenstveno nije osnovan tuženikov žalbeni navod kojim ukazuje na počinjenu bitnu povredu iz odredbe članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a. Presuda je jasno obrazložena, navedeni su razlozi o svim odlučnim činjenicama koji nisu proturječni stanju spisa, a sud se na sve prigovorne tvrdnje tuženika jasno i detaljno očitovao.

10. Tako je utvrđeno da je tužitelj, u dogovoru s tuženikom i društvom Tolo trade d.o.o., nad kojim je bilo pokrenut postupak predstečajne nagodbe, sklopio tri ugovora o cesiji kojim mu je društvo Tolo trade d.o.o. ustupilo tražbinu prema tuženiku s osnove naknade za radove koje je kao podizvođač izveo tužitelj. Sud je iz zapisnika sa sastanka od 25. kolovoza 2015. (str. 36 spisa) utvrdio da su se stranke sporazumjele kako će se plaćanje cesija obavljati prema stvarno izvedenim radovima iz ovjerene privremene ili okončane situacije.

11. Sud je u presudi naveo da je činjenicu da su izvedeni radovi u vrijednosti od 1.100.641,64 kn utvrdio iz IV. privremene situacije, koju su ovjerali nadzorni inženjer, naručitelj Tolo trade d.o.o. i tužitelj kao izvođač. Ovaj zaključak u skladu je s navedenom ispravom (str. 284. spisa). Iako primjerak IV. privremene situacije u kojoj je tužitelj naveo da je izveo radove u iznosu od 1.140.747,64 kn (str. 202. – 204. spisa) nije ovjeren, a iz isprava u spisu proizlazi da je taj primjerak vraćen tužitelju kako bi iznos uskladio s ovjerenom građevinskom knjigom, iz primjerka IV. privremene situacije u kojoj je korigiran iznos izvedenih radova na 1.100.641,64 kn proizlazi da su potpisnici potvrdili vrijednost izvedenih radova.

12. Nije osnovan žalbeni navod, na koji se prvostupanjski sud očitovao u pobijanoj presudi, da tužitelj iznos naknade za izvedene radove nije umanjio za iznos od 215.371,09 kn koji mu je tuženik izravno platio.

13. Upravo kad se od iznosa utvrđene vrijednosti izvedenih radova (1.100.641,64 kn) oduzme iznos za koji je tužitelj već u tužbi naveo da je podmiren

(605.834,55 i 215.371,09 kn) ostaje iznos od 279.436,00 kn, koji je sud tuženiku naložio platiti.

14. Navodi o dvostrukoj naplati naknade, koje tuženik ponavlja u žalbi, nisu osnovani. Kako je obrazloženo u pobijanoj odluci, a zaključak je u skladu s ispravama priloženim spisu, tužitelj je u postupku predstečajne nagodbe nad društvom Tolo trade d.o.o. prijavio tražbinu u iznosu od 262.711,89 kn s osnove naknade za izvedene radove prema III. privremenoj situaciji. Međutim, sukladno dogovoru stranaka konstatiranom zapisnikom od 25. kolovoza 2015. (str. 36 spisa) tužitelj je povukao prijavu tražbine, što također proizlazi iz isprava u spisu, a tuženik niti ne navodi da je tužitelj za taj iznos namiren.

15. Suprotno navodima o neusklađenosti tužitelja i glavnoj izvođača o vrijednosti izvedenih radova i iznosu neisplaćene naknade govori činjenica da je u ovjerenoj IV. privremenoj situaciji, od utvrđene vrijednosti izvedenih radova oduzet iznos od 605.834,55 kn, koji su tužitelj i glavni izvođač u zapisniku od 25. kolovoza 2015 utvrdile da je podmiren, i iznos od 262.711,89 kn, za koji je tužitelj povukao prijavu tražbine i prema stanju spisa nije se namirio u postupku predstečajne nagodbe. Tužitelj je već u tužbi naveo da od iznosa naknade oduzima i iznos od 215.371,09 kn koji mu je podmiren. Razlika se, dakle, očituje samo u iznosu za koji je tužitelj povukao prijavu tražbine u predstečajnom postupku.

16. Iz spisa ne proizlazi da bi između tužitelja i cedenta, društva Tolo trade d.o.o. u trenutku sklapanja ugovora o ustupu tražbine postojao nesporazum, niti je tuženik tijekom postupka naveo okolnosti koje bi na to ukazivale.

17. Budući da je nesporno kako je o ugovorima o ustupu tražbine bio obaviješten, ispunjenje ustupitelju ne oslobađa dužnika obveze, sve kako je izričito propisano odredbom članka 82. stavka 2. ZOO-a. Pogrešno je stoga shvaćanje tuženika da je tužitelj dužan utuženi iznos naplatiti od cedenta.

18. Vezano za žalbeni navod o nedostacima izvedenih radova, sud je pravilno u obrazloženju pobijane presude naveo da je na tuženiku bio teret dokaza eventualnih nedostataka, pri čemu ih on mora određeno navesti i predložiti dokaze pomoću kojih se nedostaci mogu utvrditi. Iz spisa proizlazi da tuženik tijekom postupka nije iznosio određene činjenice o eventualnim nedostacima, o korištenju prava s osnove nedostataka djela, kao ni navode iz kojih bi proizlazilo da je postupao prema odredbama Zakona o obveznim odnosima u slučaju nedostataka djela. U vezi toga ukazuje se tuženiku da sud iz sadržaja dokaza utvrđuje one činjenice koje stranke iznesu tijekom postupka.

19. S obzirom na to da je ugovorenim cesijama društvo Tolo trade d.o.o. na tužitelja prenijelo tražbinu koju bi imalo prema tuženiku s osnove naknade za radove koje je izveo tužitelj, neosnovano se tuženik poziva na ugovor o cesiji za iznos od 109.695,10 kn kojim je tužitelj društvu Cestar d.o.o. ustupilo svoju tražbinu prema Tolo trade d.o.o. U spisu se ne nalazi dokaz o plaćanju po tom ugovoru, a cedet Tolo trade d.o.o. nije u obračunu u privremenoj situaciji naveo taj iznos kao iznos za koji se umanjeno tražbina koju je ustupio tužitelju.

20. Tužitelj u žalbi osporava odluku o dijelu zahtjeva u iznosu od 40.107,00 kn koji je sud ocijenio neosnovanim jer tužitelj nije dokazao da je izveo radove za koje traži naknadu u tom iznosu. Pritom se tužitelj u žalbi poziva na iskaz nadzornog inženjera, dopis koji je on predao u spis, kao i na nalaz vještaka izrađen izvan sudskog postupka te smatra da je dokazao osnovanost i visinu tog dijela zahtjeva.

21. Prema ocjeni ovog suda, pravilno je zahtjev tužitelja u tom dijelu odbijen.

22. Naime, iznos od 1.140.747,64 kn naveo je tužitelj u primjerku IV. privremene situacije koja nije potpisana. Iz e-mail poruke glavnog inženjera gradilišta Jure Tolića proizlazi da je tužitelj upućen izraditi novu IV. privremenu situaciju u skladu s podacima iz ovjerene građevinske knjige. Iz e-mail poruke zastupnice po zakonu tužitelja od 3. studenog 2015. proizlazi da šalje ispravljenu IV. privremenu situaciju koja je u dijelu stavki tužitelja usklađena sa stvarno ugrađenim i ovjerenim količinama koje su tužitelju dostavljene. U ispravljenoj IV. privremenoj situaciji, koju je potpisao tužitelj i nadzorni inženjer na čiji dopis se ovdje tužitelj poziva, utvrđeno je da je vrijednost izvedenih radova 1.100.641,64 kn.

23. Sudski vještak Remi Vuković, čiji nalaz i mišljenje je tužitelj priložio spisu, samo konstatira da je ovjerena vrijednost izvršenih radova po IV. privremenoj situaciji 1.140.747,64 kn, dok iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Tončija Trge koji je priložio tuženik proizlazi da je tužitelju prema građevinskoj knjizi priznata vrijednost radova od 1.100.655,64 kn.

24. Iz navedenog proizlazi da zaključak suda kako tužitelj nije dokazao da je izveo radove u daljnjem iznosu od 40.107,00 kn nije u proturječju s izvedenim dokazima i stanjem spisa.

25. Slijedom svega navedenog, tužitelj i tuženik žalbenim navodima nisu doveli u pitanje činjenična utvrđenja i pravilnost primjene materijalnog prava, nisu počinjene bitne povrede na koje žalitelji ukazuju niti one na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti sukladno odredbi članka 365. ZPP-a, zbog čega je trebalo primjenom odredbe članka 368. stavka 1. ZPP-a njihove žalbe odbiti kao neosnovane.

26. O troškovima postupka odlučeno je pravilnom primjenom odredbe članka 154. stavka 1. i članka 155. ZPP-a, a u odnosu na tu odluku stranke ne iznose posebne žalbene navode osim onih vezanih uz uspjeh s glavnim zahtjevom.

Zagreb, 10. rujna 2025.

Predsjednica vijeća
Dubravka Matas

Broj zapisa: **9-3087c-8bf58**

Kontrolni broj: **0f2d8-a2984-62d88**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Dubravka Matas, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.